

XXXIV

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ
THN ΠΑΤΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙ

‘Υπόθεσις Διονυσίου

Τοῦ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς καὶ ψηφισαμένου
διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει καὶ μηδενὸς τῶν γενο-
μένων μνησικακεῖν, δέους δὲ ὅντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος
εἰς τοὺς εὐπόρους ὑβρίζῃ τὴν ἀρχαίαν ἔξουσίαν κεκο-
μισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων,
Φορμίσιός τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου 5
γνώμην εἰσηγήσατο τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν
δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν ἀλλὰ τοῖς [τὴν] γῆν ἔχουσι παρα-
δοῦναι, βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίων.
“Ἐμελλον δὲ τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος πεντα- 10
κισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπέλαθήσεσθαι τῶν κοινῶν.
“Ινα δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε δ
Λυσίας τῶν ἐπισήμων τινὶ καὶ πολιτευομένων. Εἰ μὲν
οὗν ἐρρήθη τότε, ἀδηλον· σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀγῶνα
ἐπιτηδείως.

15

1 “Οτε ἐνομίζομεν, ὡς Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας
συμφορὰς ἴκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι ὥστε
μηδὲ ἀν τοὺς ἐπιγιγνομένους ἐτέρας πολιτείας ἐπιθυμεῖν,
τότε δὴ οὗτοι τοὺς κακῶς πεπονθότας καὶ ἀμφοτέρων